„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 4. Wtorek 7. Stycznia 1868. **Rok wydania 58.**

Część urzędowa.

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z dnia 21. grudnia z. r. raczył najmiłościwiej mianować członkami galicyjskiej krajowej Rady szkolnej ks. Łukasza Soleckiego, kanonika katedralnego we Lwowie i Bazylego Ilnickiego dyrektora gymnazyum w Tarnopolu.

Jego c. k. Apost. Mość raczył najmiłościwiej najwyższem postanowieniem z dnia 29. grudnia z. r. zatwierdzić ponowny wybór profesora uniwersytetu krakowskiego Dr. med. i chir. Józefa Majera na prezesa tamtejszego towarzystwa naukowego na rok 1868.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej wydać pod dn. 30. grudnia z. r. następujące najwyższe pisma odręczne:

Kochany książę Auersperg! Mianuję Cię prezydentem Mojej rady ministrów dla królestw i krajów reprezentowanych w radzie państwa.

Kochany hr. Taaffe! Uwalniając Cię niniejszem od przewodniczeniu ministerstwu spraw wewnętrznych, mianuję Cię zastępcą Mojego prezydenta ministrów i polecam Ci kierować w tym charakterze zarazem czynnościami ministerstwa obrony krajowej i bezpieczeństwa publicznego. W uznaniu znakomitych usług, które pełniłeś w powyższym charakterze, nadaję Ci wielki krzyż Mego orderu Leopolda.

Kochany panie Plener! Mianuję Cię Moim ministrem handlu.

Kochany panie Hasner! Mianuję Cię Moim ministrem wyznań i oświecenia.

Kochany hrabio Alfredzie Potocki! Mianuję Cię Moim ministrem rolnictwa.

Kochany doktorze Giskra! Mianuję Cię Moim ministrem spraw wewnętrznych.

Kochany profesorze Herbst! Mianuję Cię Moim ministrem sprawiedliwości.

Kochany doktorze Brestel! Mianuję Cię Moim ministrem skarbu.

Kochany doktorze Berger! Mianuję Cię Moim ministrem.

Kochany książę Auersperg! Będąc zamianowanym dzisiaj prezydentem ministrów dla królestw i krajów reprezentowanych w radzie państwa, nie będziesz mógł wykonywać nadal funkcyi prezydenta izby panów rady państwa.

Uwalniając Cię zatem od tej posady, wyrażam Ci oraz Moje zupełne uznanie za znakomite usługi, które pełniłeś przez cały czas trwania tego Twojego urzędu.

Kochany doktorze Giskra! Ponieważ przez ogłoszenie nowych ustaw zasadniczych funkcye Twoje jako mianowanego przezemnie prezydenta izby deputowanych rady państwa ukończyły się, korzystam z tej sposobności, aby Ci w uznaniu usług spełnionych na tem stanowisku nadać Mój order żelaznej korony drugiej klasy z uwolnieniem od taxy.

Kochany ministrze baronie Becke! W uznaniu szczególniejszych usług Twoich, które spełniłeś jako szef ministerstw skarbu i handlu, nadaję Ci Mój order żelaznej korony pierwszej klasy.

Kochany panie Hye! Uwalniając Cię na Twoją prośbę od posady ministra sprawiedliwości i przewodniczenia w ministerstwie wyznań i oświecenia, i zastrzegając sobie nadal Twoje usługi, nadaję Ci w uznaniu Twoich znamienitych usług Mój order żelaznej korony pierwszej klasy.

Obwieszczenie.

Na podstawie 12. węgierskiego artykułu ustawy z r. 1867 i ustawy z 21. grudnia 1867, względem spraw wspólnych wszystkim krajom monarchii austryackiej, ministeryum skarbu państwa weszło w życie z dn. 1. stycznia 1868.

Minister skarbu państwa
Becke m. p.

Ustawa z 31. grudnia 1867

względem dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrycia wydatków państwa w czasie od 1. stycznia do końca marca 1868,
ważna dla królestw i krajów reprezentowanych w radzie państwa.

Za zgodą obu izb rady państwa uznaję za stosowne rozporządzić co następuje:

Art. 1. Ministeryum odpowiedzialne królestw i krajów reprezentowanych w radzie państwa upoważnia się pobierać nadal pośrednio i bezpośrednio podatki i daniny z dodatkami, na podstawie istniejących teraz ustaw o opodatkowaniu na czas od 1. stycznia do końca marca 1868.

Art. 2. Rozmaite wydatki administracyjne, w czasie od 1. stycznia do końca marca 1868 mają być opędzane w miarę potrzeby na rachunek kredytów ustanowić się mających przy odnośnych rozdziałach i tytułach przez ustawę finansową na rok 1868.

Art. 3. Wykonanie tej ustawy poleca się ministrowi skarbu królestw i krajów reprezentowanych w radzie państwa.

Wiedeń, 31. grudnia 1867.

Franciszek Józef m. p.
Auersperg m. p. Taaffe m. p. Plener m. p.
Hasner m. p. Giskra m. p. Herbst m. p.
Brestel m. p. Berger m. p.

Dnia 1. b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został 1. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 1. Ustawa z 31. grudnia 1867, względem dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrycia wydatków państwa w czasie od 1. stycznia do końca marca 1868, ważne dla królestw i krajów reprezentowanych w radzie państwa.

Część nieurzędowa.

„Lloyd“ węgierski dowiaduje się, że zwołanie delegacyi nastąpi pomiędzy 13. a 15. b. m., i dlatego już w pierwszych dniach b. m. udał się kwestor Kovacs do Wiednia, aby nadzorować urządzenie radnych sal w gmachu nadwornej kancelaryi węgierskiej. Obrady będą prawdopodobnie trwały sześć do ośmiu tygodni. Prezydentem ma być obrany nie członek izby magnatów, lecz jeden z deputowanych. Delegaci węgierscy wyjeżdżają do Wiednia z usposobieniem i nadzieją jak najbardziej pokojową, i dlatego chcą głosować za największą oszczędnością w budżecie wojskowym.

„Herald“ podaje artykuł o teraźniejszem stanowisku Rosyi w kwestyi oryentalnej, który tak się czyta jakoby przyjacielskie upomnienie. Kwestya wschodnia wynurza się wprawdzie na horyzont polityczny, lecz nie ma obawy, żeby już teraz stała się powodem do zakłócenia pokoju europejskiego, jakkolwiek cesarz rosyjski przez opinię publiczną w swojem państwie party jest do stanowczych kroków. Co do Anglii, to ona nie jest bynajmniej związana, a lord Stanley nie ma wcale chęci mięszania się ponownie w sprawę wschodnią. „Czyż musimy z depesz rosyjskich wyczytać koniecznie nieprzyjacielskie pokojowi Europy dążności? — kończy „Herald“ swoje uwagi. Historya nakazuje nam być ostrożną co do tego punktu. Rosya ma na wschodzie ważne zadanie do rozwiązania. My Anglicy nie mamy prawa do sprzeciwiania się temu. Rosya spełnia swoje naturalne posłannictwo w Azyi środkowej, gdzie jej obecność przynosi błogosławieństwo; na wschodzie Europy zaś są kwestye do rozwiązania które może będą stanowić o przyszłości połowy Europy i z któremi łączą się interesa tak ważne, że muszą być utrzymane i uznane, a ich zabezpieczenie zależy od nietykalności tureckiego państwa.

„Monitor“ wieczorny z dn. 2. b. m. pisze: Rok nowy rozpoczyna się pod szczęśliwą wróżbą. Pokój nie jest zagrożony na żadnym punkcie Europy. Można się spodziewać, że kwestye, któremi pilnie zajmuje się dyplomacya, dzięki rozumnej oględności narodów i rządów, będą załatwione w drodze pokojowej ku ogólnemu zadowoleniu. Narody pojmujące swoje interesa i obowiązki są powołane do wzajemnego dopomagania sobie w dziele postępu, który jest ostatecznym celem wszystkich. Usiłowania i doświadczenia z roku 1867 nie będą stracone bezowocnie. Anarchiczne zamachy w Hiszpanii, Anglii i Włoszech potępiła zdrowa opinia ludności. Francya wierna swojej tradycyjnej polityce nie przestała wypełniać swojej misyi cywilizatorskiej. Wystawa świata stała się symbolem idei zbliżenia się i połączenia wzajemnego i jest zaszczytem naszej epoki. Wewnątrz umiała Francya połączyć powagę rządu z pożyteczną i rozumną wolnością i korzystała z każdej sposobności, aby wyrazić Cesarzowi swoją wdzięczność. Ostatnie obrady izb okazały tem ściślejszą zgodność pomiędzy krajem a rządem. Na zewnątrz wywierała Francya korzystny wpływ na pokój europejski i ogólne interesa Europy. Podpierając energicznie stolicę apostolską, czyniła to Francya dla tego, ponieważ sprawa tej stolicy jest słuszną i na traktatach opartą. Przytłumiając rewolucyę wyświadczyła Francya przysługę nietylko papiestwu, lecz także i rządowi Wiktora Emanuela. Przez zaproszenie wszystkich mocarstw na konferencyę, w celu ułatwienia pokojowego rozwiązania sprawy rzymskiej, złożyła Francya nowe dowody swojej bezstronności. Rząd cesarski, który otrzymał dowody sympatyi od rozmaitych rządów, spodziewa się, że praktyczna wartość jego rad zostanie uznaną.

„Etendard“ donosi, że hr. Goltz konferował dn. 2. b. m. przed południem z markizem de Moustier i wieczorem tegoż dnia miał odjechać.

We francuskiem ciele prawodawczem przy dalszych obradach nad ustawą o armii rozwinął się żwawy spór o projektowaną instrukcyę ruchomej gwardyi narodowej pomiędzy rządem a opozycyą, z którą się połączyło także kilku członków większości. Podług oświadczeń złożonych przez reprezentantów rządowych nie ma być dawniejsza gwardya narodowa przez nową ruchomą gwardyę zniesioną, organizuje się bowiem ta ostatnia tylko dla tego, ażeby w razie jakiegoś przesilenia narodowego mogła niezwłocznie czynnie wystąpić. Jaśniej jeszcze wyraża się o tej kwestyi „France“ pisząc: „Jest to ważną rzeczą, iż ruchoma gwardya narodowa zawsze reprezentować będzie ducha konstytucyjnego, który w krytycznych czasach będzie potężną socyalną bronią przeciw zamachom zewnątrz i niebezpieczeństwom wewnętrznym. Potrzeba, żeby w jej szeregach stali ci ludzie porządku, z których składa się klasa średnia i wyższa.“ Przeciwnicy tej instytucyi wytaczają przeciwko niej głównie tę okoliczność, że przez nią cała klasa obywateli pod różnemi formami staje się obowiązaną do służby wojskowej, powtóre podnoszą to, że gwardya ruchoma będzie bronią w ręku rządu a nie narodu. Rząd odniósł jednakże i przy tej sposobności świetne zwycięstwo, gdyż artykuł o ruchomej gwardyi narodowej został 210 głosami przeciw 44 przyjętym.

Opozycya jak wiadomo uważa nową ustawę o reformie armii za przygotowanie do bliskiej wojny. W rażącym kontraście z tem twierdzeniem zostaje petycya przedłożona senatowi przez mieszkańców Marsylii, która uprasza, żeby nowe przedłożenie o

reformie armii zostało koniecznie przyjęte, gdyż ono jedno jest zdolne wzmocnić pokój i stanowisko potęgi Francyi w Europie upewnić.

Usiłowania jenerała Menabrei około złożenia gabinetu, któryby choć w części odpowiadał trudnym wymaganiom czasu i mógł mieć nadzieję trwałości nie odniosły dotąd pożądanego skutku, jak donoszą dzienniki florenckie. Zdaje się jednakże, jakoby rokowania prezydenta ministrów z tak zwaną „permanentą“, to jest ze stronnictwem parlamentarnem reprezentującem pieomontyński municipalizm, nie zostały bezowocnemi.

Twierdzenie garibaldystowskiej „Riformy“, że układy z przywódźcą „permanenty“ z hr. Ponza di San Martino, który przeciwnym jest każdemu rządowi od czasu przeniesienia stolicy z Turynu do Florencyi, nie doprowadziły do żadnego celu, zbijają stanowczo „Italie“ i „Gazz. del Popolo“. Nawet „Gazz. Piemontese“ utrzymuje, że prezydentowi powiedzie się złożenie takiego gabinetu, który przynajmniej przez dłuższy czas nie dozna przeszkód ze strony wpływowych przywódźców opozycyi. Również zaprzeczają pogłosce, jakoby w tym razie gdyby nadzieje jenerała Menabrei się rozbiły, miał zająć jego miejsce jenerał Durando.

„Opinione“ kończy rok stary bardzo smutnemi uwagami o stannie włoskich finansów. Niski kurs papierów państwowych nie wyprowadza ona z tego powodu, że kwestya rzymska nie jest jeszcze załatwioną, lecz z wewnętrznego upadku Włoch. Renta włoska na paryskim targu pieniężnym spadła o 12% w przeciągu jednego roku; jest to tąka strata jakiej żadne państwo z najgorszemi nawet finansami w tak krótkim przeciągu czasu nie poniosło, a pomimo tego wypełniały Włochy swoje zobowiązania zawsze jak najpunktualniej. Przyczyną złego jest upadek zaufania i to przekonanie, że gorącemi mowami opozycyi, kłóceniem się z całym światem, powtarzającemi się przesileniami ministeryalnemi i ciągłem odraczaniem katastrofy finansowej nie wypełnie się z pewnością deficytu.

W urzędowej części „Giornale di Roma“ z 30. z. m. czytamy: Jego Świątobliwość przyjmował we czwartek dnia 26. grudnia w południe na uroczystej audyencyi Jego Excel. Br. Józefa Hübnera, nadzwyczajnego posła Jego c. k. Apost. Mości, który stawił się dla węczenia pisma odwołującego Jego Excelencyę z tej posady. Jego Świątobliwość przyjął wysokiego dygnitarza z najserdeczniejszą życzliwością i długo z nim rozmawiał. Po audyencyi u Papieża Jego Excelencya udał się do Jego Eminencyi sekretarza stanu kardynała Antonellego dla pożegnania go. Jego Eminencya przyjął pana posła ze wszystkiemi honorami należącemi jego stanowisku.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Morderstwo w Dawidowie. Ciąg dalszy. Kociumbas który u pensyonowanego urzędnika w Bóbrce udzielał nauki gry fortepianowej przyszedł d. 13. marca 1867 wieczór, a więc na kilka godzin przed morderstwem, wraz z Czoppem do D. i pożyczyli od niego łapkę na lisy i dubeltówkę, wybierając się niby na polowanie. Przed samą dziewiątą wieczór Czopp odniósł łapkę, strzelbę zaś odniósł Kociumbas dopiero nazajutrz zrana, przyczem zdawał się być mocno pomieszanym, a stan jego odzieży okazywał, że musiał spać na słomie; utrzymywał że przepędził noc w stajni u D. Śledztwo jednak wykazało, że Kociumbas i Czopp d. 13. marca wieczorem byli w Bóbrce w szynku, tam dubeltówkę rozbierali, czyścili i znowu nabijali rozmawiając ze sobą pocichu. Wówczas to Czopp zamyślił się nagle, ale za namową Kociumbasa wypił drugi kieliszek wódki, poczem obadwa wyszli z szynku.

Dnia 14. marca 1867 o godz. 4 zrana, a więc w krótce po zamordowaniu proboszcza, Kociumbas przyszedł do karczmy w Dawidowie, kazał sobie dać wódki, palił cygara lepszego gatunku, wysypał z woreczka około 50 sz. monety srebrnej, i za zebranie ich dał chłopu srebrnego szóstaka, a obecne w karczmie osoby częstował cygarami i wódką. Potem odszedł. Tego samego rana przyszedł do Bóbrki i udał się do stajni wspomnionego wyżej pensyonowanego urzędnika D. oddał parobkowi strzelbę i wetknąwszy mu 8 szóstaków prosił go aby mówił, że jeszcze o północy wrócił z polowania i spał w stajni. Parobek ten widział także u Kociumbasa spory pakiet i worek z pieniędzmi.

Wyśledzono dalej, że K. płacił długi w szynkach i inne chociaż poprzedniego wieczoru nie miał wcale pieniędzy. W jego pomieszkaniu znaleziono kilka sztuk odzieży splamionych krwią, a w pomieszkaniu Czoppa, pod strzechą 19 banknotów 1 reńskowych i 17 szóstaków srebrnych. Siedząc w areszcie śledczym we Lwowie przyznał się K. towarzyszowi więzienia Aronowi Verschleisser, że umówił się z Czoppem zabić proboszcza aby się na nim pomścić za oddalenie go ze służby; że w tym celu pożyczyli strzelbę od D. i napiwszy się wódki w Bóbrce poszli ku Dawidowu, Czopp jednak z żalu i strachu opuścił go na drodze. Poszedł więc sam do Dawidowa, wśliznął się na plebanię przez drzwi otwarte, strzelił dwukrotnie do śpiącego proboszcza, a potem poderznął mu gardło. Jedna lufa strzelby była nabita kulą, druga szrutem. Potem zabrał worek z pieniędzmi srebrnemi i około 3000 złr. w banknotach, między któremi było kilka not storeńskowych, włożył pieniądze do taszki i oddalił się. Milczenie Czoppa okupił 20 złr. Nadto opowiadał Verschleisserowi i inne szczegóły zgodne z odkryciami poczynionem przez sąd śledczy. Poźniej zamknięto Kociumbasa do drugiej celi, gdzie siedział z nim Wasyl Jasinkiewicz i ten pozyskał jego zupełne zaufanie. Kocinmbas opowiedział mu całe zdarzenie szczegółowo i zgodnie z orzeczeniem lekarskiem. Dalej przyznał się także przed nim K., że w pularesie proboszcza znalazł jego testament i inne papiery, które spalił, pieniądze zaś i obligacye włożył w flaszkę i zakopał w lesie, w miejscu które opisał dokładnie. K. prosił nawet Jasinkiewicza, aby gdy wyjdzie z więzienia, te pieniądze wykopał i wziąwszy dla siebie 500 złr. resztę zaniósł jego bratu który ma za to wystawić w Bóbrce dom. (D. n.)

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym w bieżącym tygodniu odbyć się mające). Dnia 8. stycznia: Mendel Zimmermann, kradzież; Związek Józef i spól., kradzież; Iwachowicz Maryanna, zabójstwo.

Dnia 9. stycznia: Mayer Künstler, oszustwo; Nycz Stanisław, kradzież; Kobak Maxym, kradzież; Duda Haska, kradzież.

Dnia 10. stycznia: Dziennik Lwowski, obraza honoru (oskarzyciel p. Pawlewicz).

(Nieszczęsne wypadki.) W Wolance w pow. drohobyckim d. 17. z. m. włościanin Iwan Tracz wpadł przypadkiem do zasypanej śniegiem a niezakrytej należycie jamy, z której wydobywano dawniej naftę i poniósł śmierć. W Kamionce d. 29. z. m. przejechano kobietę przechodzącą, tak nieszczęśliwie, że niebawem umarła. W Dołhem w pow. kałuskim d. 31. z. m. znaleziono w polu włościanina Jurka Hawryłowa i jego żonę Teklę, zmarzniętych; poprzedniego wieczora widziano ich, jak oboje pijani powracali do domu. W Radenicach w pow. mościckim d. 2. b. m. poniósł śmierć przez zmarznięcie 12 letni chłopiec Stefan Romaniszyn sierota, wracając z polowania na którem był użyty do pogonki.

(Wykaz aresztowanych w Krakowie). Za rozmaite przestępstwa policyjne w ciągu miesiąca grudnia r. r. aresztowano w Krakowie ogółem 708 osób, z tych 109 oddano sądom karnym, a mianowicie 85 za kradzież, 7 za oszustwo, 2 za sprzeniewierzenie, 5 za obrażenie straży, 6 za pobicie i obrażenie ciała, 1 za złośliwe uszkodzenie cudzej własności. 2 za posiadanie banknotów podrobionych; władzom wojskowym oddano 4 aresztowanych; magistratowi 379 żebraków, osób bez zatrudnienia i przytułku, lub wiodących życie niemoralne, zbiegów z terminu, osób aresztowanych za wykroczenia przeciw czystości ulic i t. d., w szpitalu umieszczono 8 ulicznic. Według przepisów policyjnych ukarano 5 osób za niedozwolony powrót, 5 za wykroczenia w służbie, 13 za wykroczenie przeciw regulaminowi dla fiakrów, 2 za szybką i nieostrożną jazdę, 4 za zostawienie koni bez dozoru, 30 za niezamykanie lokalów publicznych o wyznaczonej godzinie, 6 za samowolne fantowanie, 5 za wykroczenie przeciw przepisom meldunkowym, 2 za odprawianie muzyki z tańcami bez pozwolenia, 1 za dręczenie zwierząt, 135 za włóczęgostwo, opilstwo, excesa i t. d.

Lwów, 7. stycznia.

(Teatr). „Trzechwieczny człowiek“ czyli „Przeszłość, teraźniejszość i przyszłość“, komedya ze śpiewami, tańcami balonami itd. itd., i to wszystko w dzień świąteczny! Już z góry przewidywać było można, że — mówiąc językiem teatralnym — będzie dobry „spektakl“ i — rzeczywistość nie zawiodła oczekiwania; recenzent złośliwy dodałby tu: „dyrekcyi“, ale my powiemy na świadectwo prawdzie, że i „publiczności także“. W istocie bowiem nie skłamał tą razą afisz czerwony, chyba to tylko, że zapowiedział „po raz pierwszy“ sztukę, która — jeśli nas pamięć nie myli — była już graną przed kilkunastu laty.

Ale mniejsza o to, niczego nikt na tem nie stracił; trzechwieczny człowiek, przekształcony dość zręcznie przez W. Auczyca z Niemca czy Francuza w Polaka — i to w kontuszu, znalazł powszechną sympatyę. Jest to zresztą pomysł wcale dowcipny i oryginalny, i szkoda tylko, że nie całkiem szczęśliwie został przeprowadzony. Mianowicie dziwić się potrzeba, że dla swego ideału „przeszłości“ nie umiał p. Anczyc dobrać nic lepszego nad kufel i butę szlachecką, jest to zbyt oklepana a co więcej ckliwa recepta na polakieryę.

Wcale udatnym i dobrze zaokrąglonym jest natomiast drugi obraz przedstawiający teraźniejszość, charaktery w nim bardzo umiejętnie naszkicowane, intryga zajmująca, rozwiązanie doskonałe. Autor brał postacie swoje z życia, i ztąd też koloryt tego obrazu ciepły jest i prawdziwy.

Najnieszczęśliwszym nareszcie jest podług naszego zdania obraz przyszłości. Nie zbywa mu wprawdzie na humorze i dowcipie, ale fantazya nie mając tu żadnego punktu oparcia, wybujała zanadto w satyry, a nawet powiemy w karykaturę niedorzeczną i co gorsza cyniczną. Dość powiedzieć, że w tę przyszłość niechciał uwierzyć nawet ów geniusz wieczności, który czuwał nad bohaterem w ciągu tej trzechwiecznej pielgrzymki po świecie; — a my dodamy, że gdyby naród miał rzeczywiście doczekać się takiej przyszłości, to stokroć lepiej byłoby żadnej się nie doczekać.

O grze artystów powiemy w ogóle, że była dobrą, niektórzy recenzenci dodaliby, że jak zwykle pani Nowakowska najwięcej się odznaczyła; my zaś oddajemy jeszcze sprawiedliwość pani Hubertowej, która była klasyczną zaprawdę dewotką, i pannie Popielównej, która naiwna swą rolę oddała istotnie po mistrzowsku. Sam trzechwieczny bohater (p. Linkowski) i wszyscy męczej satelici jego byli zupełnie na swojem miejscu. d.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

— Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 4. stycznia 1868.

Effekta: Obligi indemnizacyjne galic. 63.90.

Towary: Koniczyna korzec 180 ℔ netto 47 złr. na koniec stycznia 1868.

Wykaz rezultatu

przedsięwziętego w miesiącu grudniu 1867 roku, przez urząd targowy u tutejszych piekarzy, ważenia i rewizyi pieczywa.

Imiona i nazwiska	Miejsce sprzedaży	pieczywo zbytkowe c.	pieczywo zbytkowe łut.	bałki c.	bałki łut.	chleb biały pszenny c.	chleb biały pszenny łut.	chleb biały żytni c.	chleb biały żytni łut.	chleb razow. pszenny c.	chleb razow. pszenny łut.	chleb razow. żytni c.	chleb razow. żytni łut.
Golebiowski	p. rat.	1	1	1	2	1	3¼	1	3½	.	.	1	6
Weigel Fr.	„ „	1	1¼	.	.	.	.	1	4	1	4¼	1	6¼
Schirmer F.	szem	.	.	1	2½	.	.	1	4			1	6½
Friedrich J.	53 m.	1	1	1	1¾	1	2¾	1	2¾	.	.	1	6¼
Schulz Jan	93 m.	1	1	1	1¾	.	.	1	3	.	.	1	6
Hillich Wal.	178 m.	1	1	1	1¾		.	1	3¾		.	.	.
Włoszyński J.	76 m.	1	1	1	1¾	.	.	1	3	.	.	.	.
Kowenięcki D.	9· m.	1	1	1	1¾	1	2¾	1	3¾	.	.	.	.
Mrazek Łuk	446¼	1	1	1	1½	1	2¼	1	3½	.	.		.
Müller Jan	240 m.	1	1	1	1¾	.	.	1	2¾	.	.	.	.
Fridrich H.	16 m.	1	1	1	1¾	.	.	1	3	.	.		.
Kozyrski Jan	288 m.	1	1	1	1¾	.	.	1	2¾	.	.		.
Doms Robert	74 m.	.	.	.	.		.	1	4	.	.	.	.
Hillich Krz.	142¾	1	1	1	1¾	.	.	1	3½	.	.	.	.
Düll Wacław	179 m.	1	1	1	1½	1	3	1	3	.	.	.	.
Bek Klemens	166 m.	1	1	1	2			1	3¾	.	.	.	.
Hillich Jan	3 9¾	1	1	1	1¾	.	.	1	4	.	.	.	.
Freund Wil.	74 m.	.	.	.	.	.	.	1	4	.	.	.	.
Pierw. Stow.	24 m.	1	1	1	1¾	.	.	1	3¾	.	.	.	.
Gajewski F.	215¾	1	1¼	1	1¾	1	3	1	3½	1	4¼	.	.
Mensch M.	711¾	1	1	1	1¾	1	2½	1	3½	.	.	.	.
Suma		18	18½	18	31¼	7	19½	21	7¼	2	8½	5	31
przec. w grn. 1867		1	1	1	1¾	1	2¾	1	3½	1	4¼	1	5
przec. w list. 1867		1	1	1	1¾	1	2¾	1	3½	1	4	1	5¾
a zatem w podn. się		.	.	.	.	.	.	.	.		¼	.	¼
a zatem w spadaniu		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Florencya, 6. stycznia. Skład nowego gabinetu jest następujący: Menabrea ministrem spraw zagranicznych, Cadorna spraw wewnętrznych, Cambraydigny finansów, Defilippi sprawiedliwości, Ribotti marynarki, Bertoleviale wojny, Cantelli robót publicznych, Broglio oświecenia i handlu. Ministrowie złożyli przysięgę.

Paryż, 6. stycznia. W departamentach Somme i Tours wybrani zostali znaczną większością kandydaci stronnictwa niezawisłego.

Ciało prawodawcze przyzwoliło trzy miliony na subwencyę robót komunalnych i na wsparcie instytutów dobroczynnych.

Stuttgard 6. stycznia. W sejmie krajowym oświadczyła się partya ludowa jednogłośnie przeciw ustawie wojskowej, przeciw rządowemu projektowi reformy konstytucyi i przeciw wyborom do parlamentu celnego.

Ostatnia poczta.

Peszt, 4. stycznia. „Lloyd“ węgierski donosi, że zawiązało się towarzystwo mające na celu połączyć Dunaj z Cisą i z pomocą kanał Franciszka i kanału Bega otworzyć drogę wodną z Pesztu do Temeswaru. Na czele tego towarzystwa stoi hr. Eugieniusz Zichy, Jerzy Klapka i paryski dom bankowy Langenhofen. Domy bankowe pierwszego rzędu paryskie i londyńskie obiecały dostarczyć kapitałów. D. 16. b. m. odbędzie się w Szegedynie zgromadzenie tego towarzystwa dla ukonstytuowania się.

Paryż, 4. stycznia. „Monitor“ donosi, że Japończycy chrześcianie, których uwięziono w Nangasaki jako obwinionych o propagandę religijną, zostali puszczeni na wolność skutkiem reklamacyi pełnomocnika francuskiego.

Londyn, 3. stycznia. W ostatnich dniach spokój nie był zakłócony. W Irlandyi zarządzono nowe środki ostrożności.

Florencya, 3. stycznia. Departament spraw zewnętrznych ofiarowano panu Visconti Venosta. Jeżeli przyjmie, wtedy Menabrea obejmie ministeryum spraw wewnętrznych a przesilenie zapewne się skończy.

Bruxela, 3. stycznia. W przyszłym tygodniu król odjeżdża do Wiednia na pogrzeb cesarza Maxymiliana.

Lizbona, 3. stycznia. Ministeryum otrzymało dymisyę skutkiem rozruchów, które wybuchły w kilku punktach królestwa z powodu nałożenia nowych podatków.

Sesya kortezów została otwarta w nieobecności króla.

Amsterdam, 3. stycznia. „Staatscourant“ ogłasza rozporządzenie zarządzające wybory do izby na d. 22. stycznia, a zebranie się tejże na d. 25. lutego.

Ateny, 1. stycznia. Skład nowego gabinetu jest następny: Moraitinis prezydent, Spiro Milios minister wojny, Vannopulos skarbu, Succhenis marynarki, Valaoritis spraw zewnętrznych, Messinesio spraw wewnętrznych.

Konstantynopol, 3. stycznia. Z Kanei donoszą, że admirał Vessim basza na pokładzie fregaty „Osmanie“ spotkał pod Ormyro korwetę rosyjską pod dowództwem kapitana Zelenoi, która bez upoważnienia złożyła na ląd zapasy a tem samem dopuściła się naruszenia blokady. Zelenoi prosił o wstrzymanie wylądowania, aby w porcie Suda oczekiwać rozkazów konzula rosyjskiego. Admirał turecki dał swoje przyzwolenie.

Nowy York, 25. grudnia. Zbiór bawełny w państwie Mississippi zawiódł nadzieje plantatorów, którzy nie mogli już płacić wyzwolonym robotnikom; w skutek tego zanosi się na spory pomiędzy murzynami a białymi.

W Kanadzie parlament odroczono do 12. marca. Przeciwko Fenianom zarządzono środki ostrożności.

Z **Havanny** pod d. 22. grudnia donoszą, że kapitan jeneralny Lersundi był przyjmowany z zapałem.

Pogłosce jakoby Hiszpania miała zamiar sprzedać wyspę Kubę zaprzeczają stanowczo.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 4. stycznia

Hotel George: P. Pińczakowski Józef, z Wybranówki.

Hotel europejski: PP. Kramkowski L., c. k. kapitan, z Pragi. — Czajkowski Jan, z Sarnik. — Hr. de la Skala H., z Juśkowic.

Hotel angielski: Hulimka Alex., z Chłopi tyna. — Lang Bron., z Wolicy. — Br. Taube Ed., z Zagórza.

Dnia 5. stycznia.

Hotel George: PP. Hr. Borkowski Sew., z Ponikwy. — Szymański Marc, z Słocina. — Alexjewits-Kapnist Bazyli, z Charkowa.

Hotel europejski: Bernadoki Mik., c. r. radca dworu, z Petersburga. — Czajkowski Adolf i Hipolit, z Bóbrki. — Krzyżanowski St., z Rosyi.

Hotel Langa: Gross Piotr, z Koniuszek. — Małczyński Konst., z Podhajczyk.

Pod Nr. 514¾: Mijakowski Abdon, adw., z Złoczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 4. stycznia.

PP.: Molstanyi Ed., c. k. pens. rotm., do Reza. — Br. Bernatt, c. k. podporucz., do Gródka. — Ławicki Wład., do Rzeplina. — Ks. Sanguszko Roman, do Wiednia. — Strojnowski Leon, do Juśkowic. — Tretter H., do Wiednia. — Zagórski Miecz., do Podburza.

Dnia 5. stycznia.

PP.: Czajkowski Jan, do Sarnik. — Federowicz Jan, do Okna. — Jaruntowski Jan, do Rohatyna. — Korczyński Jul., do Lublina. — Hr. Ożarowski Konst., do Strzymilcza. — Pińczakowski Józef, do Wybranówki. — Hr. de la Skala H., do Juśkowic. — Ujewski Bron., do Rohatyna. — Krasucki Ant., do Krockowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 4. i 5. stycznia 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.00	— 1.1	93	wsch. sł.	10
2. god. po poł.	327.28	+ 0.4	99	p.-w. sil.	10
10. god. wiecz.	327.28	+ 9.9	97	„ mi.	10
7. god. zrana	327.72	— 0.4	90	pł.-w. mi.	10
2. god. po poł.	328.09	— 0.4	91	„ „	10
10. god. wiecz.	328.52	— 2.2	83	„ sł.	10

Mgła.

Przegląd

spostrzeżeń meteorologicznych we Lwowie w grudniu 1867.

Średni stan barometru był 323.'''616 miary parysk. przy temperaturze 0°.

Najwyższy 329.'''31 d. 25. po południu.

Najniższy 315.'''44 d. 12. zrana.

Średnia temperatura była — 2.°91 R.

Najwyższa + 4.1° d. 20. w południe.

Najniższa — 10.4° d. 15. zrana.

Średnie ciśnienie pary było 1.379''' miary parysk.

Największe 2.54 d. 20. w południe.

Najmniejsze 0.39 d. 15. zrana.

Średnia wilgoć powietrza wynosiła 86.06 %.

Największa 99% d. 14. zrana.

Najmniejsza 61% d. 2. zrana.

Całkiem pogodnych dni było 1, mało pochmurnych 1, bardzo pochmurnych 17, całkiem posępnych 12.

Średnia pochmurność wynosiła 8.6.

Mgła była w 14 dniach, mróz w 24, między niemi bez odwilży 22.

23 dni było z deszczem i śniegiem, między niemi 17 ze śniegiem, ilość osadu atmosferycznego wynosiła 29.26''', największa ilość wody w 24 godzinach 6.66''' z dnia 21. na 22.

Kierunek wiatru w pr. C. wyrachowany dzielił się w następujący sposób: Pn. 7.95, Pn.-W. 4.55, W. 11.37, Pł.-W. 6.82, Pł. 4.55, Pł.-Z. 12.50, Z. 39.77, Pn.-Z. 12.50, średnia siła wiatru 2.3.

Średnia na Ozonometrze Schönbeina była 8.2 przy 3. obserwacyach dziennych.

W porównaniu z normalną przeciętną było:

Stan barometru o 3.24''' mniejszy, temperatura powietrza o 0.95° niższa.

Ciśnienie pary o 0.'''18 mniejsze, wilgoć powietrza o 1.5 mniejsza.

Osad atmosferyczny o 11.'''21 większy, liczba dni z osadem o 7 większa. Dr. H.

T E A T R.

Dziś pierwszy wielki **bal maskowy** w sali teatralnej.

Jutro (przedst. polskie). „**Pensyonarki**“, operetka komiczna w 2 aktach; „**Uściskajmy się!**“ komedya w 1 akcie. Trzeci występ p. **Sobolewskiej** z Warszawy.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński**.

Kurs Lwowski.

Dnia 4 stycznia.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	70	5	75
Dukat cesarski	„	5	74	5	79
Półimperyał zł. rosyjski	„	9	90	10	03
Rubel srebrny rosyjski	„	1	86	1	91
„ papierowy rosyjski	„	1	65	1	67
Talar pruski	„	1	78	1	80
Listy zast. Tow. gal. w. a. za 100 zł.	bez kup.	77	63	78	28
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kup.	81	56	82	31
„ „ banku hip. gal.	bez kup.	93	75	94	50
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kup.	63	63	64	38
Obligi 5% pożyczki narodowej		64	75	65	50
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		202	–	204	25
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		167	—	168	75
„ banku hipotecznego galic.		72	50	74	–

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 2. stycznia 1868.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	64 0	65.—
od kwiet. do października po 5%	65 —	65.25
Pożyczka w srebrze 1864 (w ft. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	71 50	72 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	77.75	78.50
Metaliki po 5%	55 40	55.50
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	149.—	149.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	148 —	149 —
Przez. do wyl. z r. 1854	—.—	—.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	82 30	82.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	91 —	91.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr.	74.60	74.80
Renty Como po 42 lir. aust.	—.—	—.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.	pien.	towar.
Niższej Austryi	89.—	90 —
Czech	91 50	92 —
Węgier	69.25	69.70
Galicyi	63 25	63.75
Siedmiogrodu	64.—	64 50
Bukowiny	63 —	64.—
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	99 75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	680.—	682.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	182.40	182.60
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	682.—	684.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	109 —	109.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1695.—	1700.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	240 —	240 20
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	166 25	166 75
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	138 50	139 —
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	203 25	203 75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	167.—	168.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	481.—	483 —
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	72.—	73.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	91 60	92.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.50	78 50
Galic. banku hyp. po 6%	—.—	94.50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	90 25	90 50
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 6% w sr.	103 —	104 —

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91 50	92.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.25	88 75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	94 —	94.50

5. Losy.

(za sztukę.)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	129.75	130 —
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	86.50	87.—
Pot. Tryc. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	24 75	25.25
Esterhazego po 40 zł. m. k.	117.—	119.—
Salma „ 40 „ „	31.50	32.—
Palfiego „ 40 „ „	24.25	24 75
Clarego „ 40 „ „	26.—	27.—
St. Genois „ 40 „ „	25.—	25 50
Windischgrätza 20 „ „	16.50	17.50
Waldsteina 20 „ „	20.75	21.25
Keglevicha „ 10 „ „	14.50	15.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.50	14 —

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	101 60	101 80
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	101 75	102 —
Hamburg za 100 M. B.	90 —	90 25
Londyn za 10 ft. szt.	121 80	122.10
Paryż za 100 fr.	48 35	48 45

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.79	5.80
detto. pełnej wagi	5.79	5 80
Korona	— —	— —
20frankówka	9.72	9 73
Rosyjski imperyał	10.—	10 05
Talar związkowy	1.79	1.80
Srebro	119.65	119 80
Kurs korony w c. k. kasach	16 zł. 67³⁄₁₀ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 4 stycznia	zlr.	kr.
5% Metaliki	56	—
„ z procentami z maja i listopada	58	15
5% pożyczka narodowa	64	90
Losy z 1860 roku	83	40
Akcye banku wiedeńskiego	685	—
„ „ kredytowego	183	90
Londyn, 10 funtów szterlingów	121	50
Srebro	119	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	78

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2742) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 17255. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Ludwik Denker właściciel Dóbr Różanki przeciw masie nieobjętej ś. p. Franciszka Łazowskiego, tudzież masie nieobjętej Apolonii z Łazowskich Łapińskiej, Felicyannie Łazowskiej, Józefie Łazowskiej, Eufrozynie z Łazowskich Pawłowskiej, Janowi Kantemu Chronowskiemu, Ludwice Chronowskiej, Maryannie Kaszyńskiej, Edmundowi Napoleonowi 2ga im. Łazowskiemu, Onufremu Łazowskiemu, Erazmowi Łazowskiemu, Karolinie z Łazowskich Górskiej, Wiktoryi z Romerów Łazowskiej, Józefie, Anieli, Justyni, Genowefie i Wiktorynowi Złockim, wszystkim co do życia i miejsca pobytu niewiadomym lub spadkobiercom onychże podobnież niewiadomym o ekstabulacyę trzech czwartych części sumy 8251 złp. na dobrach Różance dom. 39, pag. 468, n. 11 on. dla Salomei z Chronowskich Rybowskiej zabezpieczonej, wraz z jej nadciężarem t. j. kwotami 353 złr. 19¾ kr. w. w., 1 złr. 40 kr. m. k. oblig. nov. 117, p. 64, n. 1 on. dla wysokiego skarbu hypotekowanym z pn. pod d. 2. grudnia 1867 do l. 17255 skargę wniósł i o pomoc sądową prosił — w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 23. stycznia 1868 o godzinie 10tej z rana wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanych lub spadkobierców tychże jest niewiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego adwokata p. Dra. Stojałowskiego przy substytucyi p. adwokata Dra. Bandrowskiego na kuratora, z którym wniesiony spor według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebnych dokumentów przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych srodków użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 16. grudnia 1867.

(2717) **Konkurs.** (3)

Nro. 77227. Przy gimnazyum miejskiem w Kołomyi opróżnioną jest posada nauczyciela języków krajowych polskiego i ruskiego z systemizowaną roczną płacą 525 złr. w. a.

Prawo prezentowania na tę posadę przysłuża radzie gminy miasta Kołomyi, na którą rozpisuje się niniejszem konkurs aż do 1. marca 1868.

Kandydaci w przeciągu tego czasu przedłożą podania z dołączeniem metryki, świadectw szkolnych i świadectwa otrzymanej kwalifikacyi do nauczenia polskiego i ruskiego języka na gimnazyach albo wprost do c. k. Namiestnictwa, albo też, jeżeli już w publicznej służbie zostają, za pośrednictwem przełożonej władzy.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 13. grudnia 1867.

(22) **Edict.**

Nr. 10943. Vom Przemyśler k. k. Kreis- als Handelsgerichte wird bekannt gegeben, daß die Firma Frumet Lustmann für Schnittwaarenhandlung mit Niederlassung in Sanok in das neue Handelsregister für Einzelnfirmen am 16ten August 1867 eingetragen worden ist.

Przemyśl, am 28. November 1867.

(2713) **Edict.** (3)

Nro. 10188. Vom Złoczower k. k. Kreisgerichte wird hiemit kund gemacht, daß über Einschreiten der Fr. Caroline Lhotzky zur Hereinbringung des gegen Johann Babicz erstegten, aus der größeren Summe pr. 800 fl. C. M. herrührenden Restbetrages pr. 600 fl. 67 kr. öst. W. sammt 5% vom 24. Juni 1860 laufenden Zinsen und den Executionskosten pr. 31 fl. 37 kr. öst. W. die executive Feilbietung der dem Johann Babicz rücksichtlich dessen Erben gehörigen, in Złoczów unter Nr. 31 gelegenen Realität in einem Termine, und zwar des 13. Februar 1868 um 10 Uhr Vormittags mit dem Bedeuten ausgeschrieben wird, daß der Ausrufspreis dieser Realität der gerichtlich erhobene Schätzungswerth pr. 3345 fl. 57 kr. öst. W. bilde und daß, im Falle für die erwähnte Realität in diesem Termine der Ausrufspreis nicht geboten wäre, die Realität auch unter dem Schätzungswerthe um welchen immer Preis werde hintangegeben werden, daß ferner das im Baaren oder in öffentlichen Papieren nach deren letzten aus der Lemberger Zeitung zu entnehmenden Tagescurse zu erlegende Angeld die Summe pr. 335 fl. öst. W. betrage.

Von der Ausschreibung dieser Feilbietung werden außer den beiden Parteien, ferners Jossel Löwensohn und den, dem Aufenthalte nach bekannten Hypothekargläubigern zu eigenen Händen, die dem Wohnorte nach unbekannten Hypothekargläubiger, als: Josefa Luszniakowska, Fabian Walter, Frimet Schorr, Paul Rynkiewicz, Florentine Karger und die liegende Masse der Rachel Landau, ferners alle jene Hypothekargläubiger, welche nach dem 4. September 1866 in das Grundbuch gelangten, oder welchen die Verständigung von dieser Feilbietung entweder gar nicht oder nicht zeitlich genug vor dem Licitationstermine zugestellt werden konnte, durch den in Person des Hrn. Advocaten Dr. Warteresiewicz aufgestellten Curator und durch Edicte verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczow, am 27. November 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 10188. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie niniejszem wiadomo czyni, że na żądanie p. Karoliny Lhotzky celem zaspokojenia wywalczonej kwoty 603 złr. 67 kr. w. a. z większej sumy 800 złr. m. k. pochodzącej, z 5% odsetkami od 24. czerwca 1860 bieżącemi, tudzież kosztami egzekucyjnemi w ilości 31 złr. 37 kr. w. a. przymusowa sprzedaż realności w Złoczowie pod l. 31 położonej, do Jana Babicza właściwie do tegoż spadkobierców należącej, w jednym terminie dnia 13. lutego 1868 o godzinie 10tej przed południem w sądzie obwodowym tutejszym, mianowicie na koszt i niebezpieczeństwo warunków licytacyi niedotrzymującego kupiciela Josla Löwensohn rozpisuje się z oznajmieniem, że gdyby za wzmiankowaną realność w tym terminie wartość szacunkowa 3345 złr. 57 kr. w. a. nie była podaną, ta realność tożsamo poniżej wartości szacunkowej za jakąkolwiek cenę sprzedaną będzie, dalej że wadyum w gotówce lub w papierach publicznych wartości pieniężny mających według ich ostatniego kursu w Gazecie Lwowskiej wykazanego złożyć się mające, kwotę 335 złr. w. a. wynosi.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się oprócz stron obydwu tożsamo Josla Löwensohn, dalej wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, tudzież wierzycieli z miejsca pobytu nieznanych, jako to: Józefę Luszniakowską, Fabiana Walter, Frimet Schorr, nieobjętą masę po Rachel Landau i Florentynę Karger, dalej i tych wierzycieli hypotecznych, którzy po dniu 4. września 1866 do tabuli miejskiej weszli, nakoniec i tych wszystkich wierzycieli, którymby niniejsza uchwała sądowa albo wcale nie, albo też wcześnie przed terminem z jakichbądź powodów nie mogła być doręczoną, na ręce kuratora p. adwokata Dra. Warteresiewicza i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 27. listopada 1867.

(2740) **Konkurs.** (3)

Nr. 1044. Celem obsadzenia posady prokuratora przy sądzie krajowym krakowskim z rangą radcy sądu krajowego i pensyą roczną w kwocie 1890 złr. w razie posunięcia się stopniowego z pensyą 1680 złr. lub 1470 złr. w. a.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść do c. k. nadprokuratoryi w Krakowie podania w drodze prawem przepisanej należycie popierane — mianowicie świadectwami uzdolnienia do wykonywania urzędu sędziowskiego, dotychczasowej służby i dokładnej znajomości języka niemieckiego i polskiego — w przeciągu 4 tygodni od umieszczenia trzeciego niniejszego ogłoszenia w dzienniku urzędowym „Wiener Zeitung".

Od c. k. Nadprokuratoryi.

Kraków, dnia 24. grudnia 1867.

(2744) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 3040. Ze strony Dyrekcyi galicyjskiego Towarzystwa kredytowego obwieszcza się niniejszem, że na podstawie §. 63 Ustaw kapitał 3929 złr. 6 kr. m. k. czyli 4125 złr. 55$^{5}/_{10}$ kr. w. a. listami zastawnemi z większej sumy 4400 złr. m. k. na hypotekę dóbr **Małowody** w powiecie Podhajeckim położonych i Wpana Nereusza Jaroszyńskiego własnych, z tego Towarzystwa wypożyczony, z dniem 1. lipca 1866 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielowi tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi mianowicie licytacyi dóbr hypotece podległych do kasy galic. Towarzystwa kredytowego był złożony.

Lwów, dnia 12. grudnia 1867.

(2745) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 3041. Ze strony Dyrekcyi galicyjskiego Towarzystwa kredytowego obwieszcza się niniejszem, że na podstawie §. 63 Ustaw kapitały 15.956 złr. 48 kr. m. k. czyli 16.754 złr. 64 kr. w. a., 7919 złr. 20 kr. w. a. i 1100 złr. w. a. listami zastawnemi z większych sum 21.000 złr. m. k., 8000 złr. w. a. i 1100 złr. w. a. na hypotekę dóbr **Starzyska** w powiecie Jaworowskim położonych i Wpana Eugeniusza de Kriegshaber własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonych, z dniem 1. lipca 1866 jeszcze pozostałych, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielowi tych dóbr wypowiedziane zostają, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowe pod rygorem egzekucyi mianowicie licytacyi dóbr hypotece podległych do kasy galic. Towarzystwa kredytowego były złożone.

Lwów, dnia 12. grudnia 1867.

(2746) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 3042. Ze strony Dyrekcyi galicyjskiego Towarzystwa kredytowego obwieszcza się niniejszem, że na podstawie §. 63 Ustaw kapitał 7050 złr. 53 kr. m. k. czyli 7403 złr. 43 kr. w. a. listami zastawnemi z większej sumy 9800 złr. m. k. na hypotekę dóbr **Tapin** w powiecie Przemyskim położonych i małoletnich Edwarda Stanisława dw. im. Drohojowskiego i Zygmunta Drohojowskiego własnych, z tego Towarzystwa wypożyczony, z dniem 1. stycznia 1866 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielom tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi mianowicie licytacyi dóbr hypotece podległych do kasy galic. Towarzystwa kredytowego był złożony.

Lwów, dnia 12. grudnia 1867.

(2747) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 3043. Ze strony Dyrekcyi galicyjskiego Towarzystwa kredytowego obwieszcza się niniejszem, że na podstawie §. 63 Ustaw kapitał 10.470 złr. 20 kr. m. k. czyli 10.993 złr. 85 kr. w. a. listami zastawnemi z większej sumy 15.000 złr. m. k. na hypotekę dóbr **Kraczkowa** i **Cierpisz** w powiecie Rzeszowskim położonych i Wpana Herca Weinberga własnych, z tego Towarzystwa wypożyczony, z dniem 1. stycznia 1866 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielowi tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi mianowicie licytacyi dóbr hypotece podległych do kasy galic. Towarzystwa kredytowego był złożony.

Lwów, dnia 12. grudnia 1867.

(2748) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 3044. Ze strony Dyrekcyi galicyjskiego Towarzystwa kredytowego obwieszcza się niniejszem, że na podstawie §. 63 Ustaw, kapitał 8159 złr. w. a. listami zastawnemi z większej sumy 8200 złr. w. a. na hypotekę dóbr **Baligród** w powiecie Liskim położonych i do Wpana Leopolda Łysakowskiego i masy ś. p. Emilii z Abgarowiczów Łysakowskiej należących z tego Towarzystwa wypożyczony, z dniem 1. lipca 1865 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielom tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi mianowicie licytacyi dóbr hypotece podległych do kasy galic. Towarzystwa kredytowego był złożony.

Lwów, dnia 12. grudnia 1867

(2749) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 3045. Ze strony Dyrekcyi galicyjskiego Towarzystwa kredytowego obwieszcza się niniejszem, że na podstawie §. 63 Ustaw kapitał 878 złr. 56 kr. m. k. czyli 922 złr. 91$^{5}/_{10}$ kr. w. a. listami zastawnemi z większej sumy 1300 złr. m. k. na hypotekę dóbr **Łubne** w powiecie Liskim położonych i Wpana Józefa Jorasza własnych, z tego Towarzystwa wypożyczony, z dniem 1. stycznia 1866 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielowi tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi mianowicie licytacyi dóbr hypotece podległych do kasy galic. Towarzystwa kredytowego był złożony.

Lwów, dnia 12. grudnia 1867.

(2716) **Kundmachung.** (2)

Nro. 4700. Von dem k. k. Bezirksgerichte in Zaleszczyki wird kundgemacht, daß nachdem die mit dem h. g. Bescheide vom 15. September 1867 Z. 2490 kundgemachte und am 9. December 1867 abgehaltene Feilbietung der den Erben nach Ferdinand Walter gehörigen Realität CNr. 122 zur Einbringung der durch Christian Hackmüller ersiegten Forderung von 210 fl. öst. W. s. N. G. aus dem Grunde nicht bestätiget werden konnte, weil die Erben des Ferdinand Walter von dieser Feilbietung nicht zeitgemäß verständigt wurden, zur abermaligen Feilbietung dieser Realität ein neue Tagfahrt auf den 10. März 1868 Vormittags 9 Uhr unter den bereits mit dem h. g. Bescheide vom 15. September 1867 Z. 2490 kundgemachten Bedingungen stattfinden wird.

Zaleszczyki, am 15. December 1867.

(2712) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 13198. C. k. sąd obwodowy Tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż na zaspokojenie pretensyi przez niewiadomych spadkobierców ś. p. Heleny hr. Tarnawskiej przeciw Franciszkowi i Ferdynandowi Kosz, Karolowi Wilczyńskiemu jakoteż przeciw nieobjętej masie Maryi Kosz wygranej w ilości 690 złr. m. k. czyli 724 złr. 50 kr. w. a. wraz z 5% odsetkami od 19. stycznia 1859 za lat 6 wstecz i naprzód aż do rzeczywistego zapłacenia bieżącemi, nareszcie egzekucyjnemi w ilości 6 złr. i 9 złr. 97 kr. odbędzie się relicytacya publiczna realności pod l. 3-135 na Grabówce w Tarnowie położonej, zaciągniętej lib. dom. 12, p. 179 i w tym celu wyznacza się jeden termin na dzień 5. lutego 1868 o godzinie 10tej rano w tutejszym c. k. sądzie obwodowym.

Interesowanym w tej mierze i chęć kupienia mającym wolno jest warunki licytacyjne i czyn oceniania w registraturze przejrzeć, względem ciężarów księgi gruntowe opatrzyć, a względem podatku i danin publicznych w kasie miejskiej i podatkowej zapytać się.

O czem zawiadamia się strony i kupiciela wspomnionej realności Karola Schotka, tudzież wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś niewiadomych Franciszkę z Włodzkich Gadomską, Maryę Rohsz jako i tych wierzycieli, którymby niniejsza uchwała relicytacya rozpisana zapóźno lub wcale nie doręczoną nie została, albo którzyby po dniu 26. marca 1865 prawo do hypoteki uzyskali, do rąk onymże ustanowionego kuratora w osobie p. adwokata Dra. Bandrowskiego ze substytucyą p. adwokata Dra. Hoborskiego i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 14. listopada 1867.

(2723) **Kundmachung.** (3)

Nro. 14576. Um die Aufgabszeit für die bei dem Postamte in Jezierzany in der Richtung nach und über Borszczów vorkommenden Postsendungen nach Möglichkeit auszudehnen, wird die Botenfahrpost zwischen Jezierzany und Borszczów vom 1. Jänner 1868 in nachstehender Ordnung verkehren:

Von Jezierzany täglich 10 Uhr 30 Min. Vormittag,	Von Borszczów täglich 1 Uhr Nachmittag,
in Borszczów täglich 11 Uhr 55 Min. Vormittag.	in Jezierzany täglich 2 Uhr 25 Min. Nachmittag.
Insluirt zur Cariolpost von Skała nach Zaleszczyki.	Geht ab von Borszczów 30 Min. nach Ankunft der Cariolpost aus Skała.

Von der k. k. galiz. Post-Direction

Lemberg, am 20. December 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 14576. Ażeby w c. k. urzędzie pocztowym w Jezierzanach czas nadania posełek pocztowych w kierunku do i po za Borszczów przeznaczonych ile możności rozciągnąć, będzie jazda posłańca między Jezierzanami a Borszczowem z dniem 1. stycznia 1868 w następującym porządku kursować:

Z Jezierzan dziennie o 10. g. 30 m. przed południem,	Z Borszczowa dziennie o 1. g. po południu,
w Borszczowie dziennie o 11. g. 55. m. przed południem.	w Jezierzanach dziennie o 2. g. 25. m. po południu.
Dochodzi do kariolki z Skały do Zaleszczyk.	Wychodzi z Borszczowa w 30 m. po nadejściu kariolki ze Skały.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 20. grudnia 1867.

(2725) **Edykt.** (3)

Nr. 63.884. C. k. krajowy sąd Lwowski zawiadamia niniejszem p. Jana Jakóba dw. im. Niezabitowskiego, że przeciw niemu wytoczył p. Dr. Jan Czaykowski jako spadkobierca ś. p. Jana Czaykowskiego pod dniem 16. listopada 1867 L. 63.884 pozew o extabulacyę sumy 3016 złr. m. k. ciężącej na sumie 5000 duk. na Kamionce wołoskiej dla ś. p. Jana Czaykowskiego zabezpieczonej, a który pozew termin do ustnej rozprawy na dzień 14. stycznia 1868 o godzinie 10. rano wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. Jana Jakóba dw. im. Niezabitowskiego jest niewiadomem, przeto ustanawia się dla niego kuratora w osobie p. adw Dra. Malisza z zastępstwem p. adwokata Dr. Męcińskiego, z którym sprawa ta przeprowadzoną będzie.

Upomina się przeto tym edyktem pozwanego, by w naznaczonym czasie albo sam się jawił, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebne dowody wręczył, albo innego zastępcę sobie obrał, i tego temu sądowi wykazał.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. listopada 1867.

(4) **Kundmachung.** (2)

Nro. 15046. In Folge des, mit dem norddeutschen Bunde, Baiern, Würtemberg und Baden am 23. November l. J. abgeschlossenen Postvertrags beträgt die Taxe vom 1. Jänner 1868 für den einfachen Brief nach jenen Ländern, welche bisher dem deutsch-österreichischen Postvereine angehört haben, dann nach den gegenwärtig zum Königreich Preußen gerechneten Herzogthümern Lauenburg Holstein und Schleswig — ohne Unterschied der Entfernung — 5 Neukreuzer im Falle der Frankirung und 10 Neukreuzer im Falle der Nichtfrankirung. Als einfache Briefe sind solche zu betrachten, deren Gewicht ein Zoll-Loth nicht übersteigt, während bisher einfache Briefe das Gewicht von einem Zoll-Loth nicht erreichen dürften.

Uebersteigt das Gewicht eines Briefes ein Zoll-Loth, so ist solcher und zwar bis zum Gewichte von 15 Zoll-Loth einschließlich als ein doppelter zu betrachten und es beträgt die Taxe für derlei Briefe 10 Neukreuzer im Falle der Frankirung und 15 Neukreuzer im Falle der Nichtfrankirung.

Mit Briefmarken oder Franco-Couverts unzureichend frankirte Briefe unterliegen der Taxe für unfrankirte Briefe, jedoch unter Anrechnung des Werthes der verwendeten Marken oder Couverts.

Für Drucksachen unter Band dann für Waarenproben wird im Falle der Vorausbezahlung ohne Unterschied der Entfernung eine Gebühr von 2 Neukreuzern für je 2½ Zoll-Loth oder einen Bruchtheil davon erhoben.

Rücksichtlich der Beschaffenheit der Sendungen mit Drucksachen und Waarenproben gelten im Wesentlichen dieselben Vorschriften, wie für den internen Postverkehr.

Für Drucksachen, welche unfrankirt oder unzureichend frankirt zur Absendung gelangen, oder den reglementarischen Bestimmungen nicht entsprechen, wird das Briefporto wie für unfrankirte Briefe erhoben, jedoch unter Anrechnung des Werthes der verwendeten Marken.

Die Recommendationsgebühr beträgt wie bisher 10 Neukreuzer und wird gleichzeitig mit dem Porto eingehoben.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 28. December 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 15046. W skutek zawartego z północno-niemieckim związkiem, Bawaryą, Würtenbergią i Badenem na dniu 23. listopada b. r. kontraktu pocztowego wynosi od dnia 1. stycznia 1868 taksa za popojedynczy list do tych krajów, które dotąd do niemiecko-austryackiego związku pocztowego należały, dalej do księztw Lauenburg, Holsztynu i Szlezwigu teraz do Królestwa pruskiego wcielonych — bez różnicy odległości — 5 centów w razie frankowania a 10 centów w razie niefrankowania. Jako pojedyncze zważać się ma te listy, których ciężkość jednego łuta cłowego nie przenosi, podczas gdy dotąd pojedyncze listy jednego łuta doważać nie mogły.

Jeżeli ciężkość listu jeden cłowy łut przenosi, to ma być tenże, a mianowicie aż do ciężkości 15 łutów cłowych włącznie za podwójny uważany a taksa za takie listy wynosi 10 centów w razie frankowania a 15 centów w razie niefrankowania.

Listy markami lub kopertami niedostatecznie frankowane podlegają taksie za niefrankowane listy, jednak z policzeniem wartości użytych marek lub kopert.

Za druki pod przepaską, dalej próbki towarowe pobierać się będzie w razie opłacenia naprzód, bez różnicy odległości należytość 2 centów za każde 2½ łuta cłowego albo część tej ciężkości.

Co do jakości przesyłek z drukami i próbkami towarów obowiązują w ogóle te same przepisy, jak dla obrotu pocztowego wewnętrznego.

Za druki, które niefrankowane albo niedostatecznie frankowane do odesłania przyjdą albo nie odpowiedzą przepisom dotyczących ustaw, będzie się pobierać porto jak za listy niefrankowane, jednakże z policzeniem wartości użytych marek.

Należytość rekomendacyjna wynosi jak dotąd 10 centów i będzie się równocześnie z portoryum pobierać.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 28. grudnia 1867.

(11) **Edykt.** (2)

Nro. 21792. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Maryą Gontrée, że przeciw niej, tudzież przeciw p. Karolinie Zalewskiej p. Wanda Jaworska d. 18. września 1867 do l. 16680 pozew o przywrócenie do pierwotnego stanu celem wniesienia apelacyi od wyroku dnia 4. czerwca 1867 l. 9487 w głównej sprawie o zapłacenie 1000 złp., 1000 złp., 311 złr. 21 kr. m. k. i t. d. wniosła, w załatwieniu którego termin na 15. stycznia 1868 wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanej Maryi Gontrée jest niewiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania jej równie na koszt i niebezpieczeństwo jej tutejszego adwokata p. Dra. Szlachtowskiego kuratorem nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby w wyż oznaczonym czasie albo sama stanęła, lub też potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi krajowemu doniosła, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Kraków, dnia 16. grudnia 1867.

(1) **Edict.** (2)

Nro. 64431. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte werden mit dem gegenwärtigen Edicte sämmtliche Inhaber nachstehender in Verlust gerathener 4% Naturallieferungs-Obligationen, als:

1. Nr. 9150 auf den Namen Krzemienica mit Porhy, Unterthanen im Tarnower Kreise, ddto. 19. März 1794 auf 56 fr. 30 xr., am 1. Mai 1867 zur Serie 487 verlost;
2. Nr. 8262 auf den Namen Dorf Krzemienica mit Górki, Unterthanen im Tarnower Kreise, ddto. 9. Mai 1795 auf 49 fr. 45 xr., am 1. Mai 1867 zur Serie 487 verlost;
3. Nr. 5859 auf den Namen Krzemienica und Górki, Unterthanen Tarnower Kreises, ddto. 23. Jänner 1796 auf 72 fr. 21 xr., am 1. Mai 1867 zur Serie 487 verlost, —

aufgefordert, sich mit den eben beschriebenen Obligationen bei diesem Gerichte binnen einer Frist von einem Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen um so gewisser zu melden, als widrigenfalls nach Ablauf dieser Frist diese Obligationen für amortisirt werden erklärt werden.

Lemberg, am 30. November 1867.

(2) **Edict.** (2)

Nro. 3175. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Kozowa wird hiemit dem, dem Aufenthalte nach unbekannten Abraham Reissberg aus Kozowa bekannt gegeben, daß unterm 11. Juli 1867 Zahl 2617 Chane Stadtmauer aus Kozowa gegen Cheim Reissberg und Abraham Reissberg wegen Räumung und Uebergabe des Gewölbes im Rathhause zu Kozowa eine Klage überreicht habe, worüber die mündliche Verhandlung eingeleitet und zur Vertretung des Abraham Reissberg der Kozowaer Insasse Kellmann Flamm als Curator absentis bestellt und nunmehr die Tagsatzung auf den 20. Jänner 1868 um 9 Uhr Vormittags erstreckt wurde.

Der Abwesende hat somit den Curator oder das Gericht von seinem Aufenthalte in Kenntniß zu setzen, oder aber einen Bevollmächtigten zu bestellen, als sonst die Streitsache mit dem Curator verhandelt und darüber entschieden werden würde, und der Curand die Nachtheile einer mangelhaften Vertheidigung sich selbst zu zuschreiben hätte.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kozowa, am 10. October 1867.

(3) **Kundmachung.** (2)

Nro. 2953. Vom k. k. Bezirksgerichte in Jaworów wird hiemit zur Kenntniß gebracht, daß zur Hereinbringung der vom Hrn. Titus Piller, Frau Maria de Piller Matkowska, Constantia de Piller Scholz und Josefine de Piller Stögermajer gegen Hrn. Peter Piller ersiegten Schuldforderung von 12.000 fl. C. M. oder 12.600 fl. sammt 6% vom 1. November 1860 zu berechnenden Interessen, dann Gerichts- und Executionskosten in den Beträgen von 4 fl. 37 kr., 9 fl. 42 kr. und 15 fl. 10 kr. öst. W. die executive Veräußerung der, dem Hrn. Peter Piller gehörigen Realität sub Nr. 99 in Sklo am 24. Februar 1868 um 10 Uhr Vormittags unter den mit dem hiergerichtlichen Bescheide vom 10. Juli 1865 festgesetzten Licitationsbedingnissen in der hierortigen Gerichtskanzlei vorgenommen werden wird.

Wovon die Interessenten und die hypothezirten Gläubiger zu eigenen Händen und durch Edict verständiget werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Jaworów, am 12. December 1867.

(7) **Edykt.** (2)

Nr. 72250. Lwowski c. k. sąd krajowy jako handlowy zawiadamia niniejszym edyktem z życia i miejsca pobytu nieznanego Karola Cieszewskiego, że Apolinary Stakowski pod dniem 28. grudnia 1867 l. 72250 prośbę przeciw niemu o wydanie nakazu płatniczego względem wekslowej sumy 200 zł. w. a. z przynależytościami podał, w skutek czego uchwałą dzisiejszą do l. 72250 nakaz płatniczy wydany został.

Gdy miejsce pobytu Karola Cieszewskiego wiadome nie jest, postanawia się dla niego kuratora w osobie adwokata p. Dra. Mecińskiego ze substytucyą p. adwokata Dra. Blumenfelda celem jego zastępowania jednak na jego koszta i niebezpieczeństwo i temuż rzeczona uchwała doręcza się.

Z c. k. sądu handlowo-krajowego.

Lwów, dnia 30. grudnia 1867.

(5) **Kundmachung.** (2)

Nr. 15046. In Folge einer zwischen dem kaiserlich-königlichen und dem königlich-ungarischen Handelsministerium getroffenen Vereinbarung ist vom 1ten Jänner 1868 ab im internen österreichischen Verkehre derjenige Brief als ein einfacher zu behandeln, welcher ein Zolloth nicht überwiegt.

Für Briefe im Gewichte über Ein bis einschließlich zwei Zoll-Loth ist das Doppelte, über zwei bis drei Zoll-Loth das Dreifache, und sofort für jedes Zoll-Loth das Porto für einen einfachen Brief zu entrichten.

Diese Bestimmung findet auch Anwendung auf die Correspondenzen, welche aus Oesterreich nach jenen Orten der europäischen und asiatischen Türkei, in den Donaufürstenthümern, in Serbien und Egypten, in welchen k. k. Postexpeditionen aufgestellt sind, abgefertigt werden, beziehungsweise von dort einlangen, ebenso bei den Correspondenzen, welche über diese Orte hinaus gerichtet sind, z. B. über Alexandien nach China, Ostindien und Australien und vice versa.

Sowohl das interne Porto für derlei Correspondenzen als der Portosatz für die Beförderung derselben auf fremden Gebiete oder zur See wird nach der obigen Progression berechnet werden.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 28. December 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 15046. W skutek powziętej między cesarsko-królewskiem a królewsko-węgierskiem Ministeryum handlu ugody ma być od 1go stycznia 1868 wewnątrz Austryi ten list za pojedyńczy uważany, który jednego łuta cłowego ($^1/_{30}$ część funta cłowego) nie przeważa.

Za listy o ciężkości nad jeden do dwóch łutów cłowych włącznie ma się podwójnie, nad dwa do trzech łutów cłow. potrójne i tak dalej za każdy łut cłowy porto za pojedyńczy list opłacić.

Ten przepis tyczy się także tych korespondencyi, które z Austryi do tych miejsc w europejskiej i azyatyckiej Turcyi, w księstwach naddunajskich, w Serbii i Egypcie, w których c. k. ekspedycye pocztowe istnieją, przesłane być mają względnie z tamtąd przychodzą, również korespondencye, które przez te miejsca dalej iść mają, n. p. przez Aleksandrye do Chin, Indyi wschodnich i Australii i odwrotnie.

Tak wewnętrzne porto za takie korespondencye jakoteż taksa za przewożenie tychże na obcem terytoryum albo przez morze obliczać się będzie podług powyższej progresyi.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 28. grudnia 1867.

(12) **Konkurs.** (2)

Nr. 2018. Urząd gminny król. miasta Stryja rozpisuje konkurs do obsadzenia posady inspektora policyi i straży ogniowej, połączonej z roczną pensyą 450 zł. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają swe prośby, jeżeli zostają w służbie publicznej do dni czternastu, za pośrednictwem przełożonej subseli przedłożyć urzędowi gminy miasta i wykazać:

1. Wiek, religię, stan, dotychczasowe zatrudnienie i zachowanie się, niemniej nabyte wiadomości, tudzież znajomość języków krajowych i niemieckiego.

2. Znajomość przepisów policyjnych.

3. Znajomość przepisów istniejących dotyczące cymentowania miar i wag.

4. Znajomość acz ogólną instytucyi straży ogniowej.

Posiadający poświadczenie złożonego egzaminu dotyczące przestępstw. lub też biorący na siebie obowiązek złożenia tego egzaminu do roku, będzie miał pierwszeństwo, jeżeli i wszystkim innym warunkom zadosyć uczyni.

Mianowanie nastąpi prowizorycznie za kontraktem na lat trzy; po odbytej zaś trzyletniej zadawalniającej służbie, stabilizowanie z zapewnieniem emerytury nastąpi.

Urząd gminy król. miasta.

Stryj, dnia 27. grudnia 1867.

(14) **Concurs.** (2)

Nr. 15141. Postmeisterstelle in Stryj gegen Vertragsabschluß und 600 Gulden Caution. Bezüge des Postmeisters: Sechshundert (600) Gulden Bestallung, Einhundert fünfzig Gulden Amtspauschale, Zweihundert fünfzig Gulden Expeditorsbeisätze jährlich und der Bezug der Rittgelder für die Postbeförderung, wogegen derselbe zur Beistellung und Unterhaltung von 16 Pferden, einen ganz gedeckten und einen offenen 4sitzigen Postkalesche, zweier Ordinärwagen und drei Staffetentaschen und der sonstigen Betriebserfordernisse verpflichtet ist.

Bewerber haben ihre Gesuche unter documentirten Nachweisung ihres Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung binnen vier Wochen bei der Post-Direction Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 31. December 1867.

Konkurs.

Nr. 15141. Posada pocztmistrza w Stryju za kontraktem i kaucyą w kwocie 600 zł.

Pobory pocztmistrza: dotacya (600) sześćset zł., pauszale kancelaryjne sto pięćdziesiąt zł., dodatek na ekspedytora dwieście pięćdziesiąt zł. rocznie i pobór jezdnego za przewożenie poczt; za to tenże obowiązanym jest utrzymywać 16 koni, jeden całkiem kryty a jeden otwarty powóz pocztowy o 4ch miejscach, dwa ordynarne wozy, trzy torby sztafetowe i inne potrzeby przedsiębiorcze.

Ubiegający się mają swe dowody wieku, majątku, zachowania się i dotychczasowego zatrudnienia w przeciągu czterech tygodni wnieść do Dyrekcyi pocztowej we Lwowie.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 31. grudnia 1867.

(15) **Erledigung.** (3)

Bei der k. k. Schulbücher-Verlags-Direction in **Wien** ist zu besetzen:

Eine Amts-Offizialsstelle der 1ten Classe mit dem Gehalte von 800 fl. und dem Quartiergelde von 200 fl., dann eine Amtsofficialsstelle der 2ten Classe mit dem Gehalte von 600 fl. und dem Quartiergelde von 150 fl.

Mit jeder dieser Stellen ist die Verpflichtung zur Leistung einer Dienstcaution im Gehaltsbetrage verbunden.

Die Bewerber haben in ihren diesfälligen Gesuchen nebst ihren anderweiligen Kenntnissen noch insbesondere die mit gutem Erfolge absolvirten Gymnasialstudien durch das Maturitäts-Zeugniß, dann die Kenntniß der Staatsrechnungs-Wissenschaft durch das Prüfungszeugniß, so wie auch außer der gründlichen Kenntniß der deutschen Sprache auch ihre volle Vertrautheit entweder mit der italienischen oder aber einer slavischen Sprache nachzuweisen.

Die Gesuche sind längstens bis 10. Jänner 1868 bei der gefertigten Direction zu überreichen.

Von der k. k. Schulbücher-Verlags-Direction.

Wien, am 16. December 1867.

(2743) **Vorladung.** (3)

Nro. 1314. In der Strafsache des **Mikołaj Kokindiak** wegen Verbrechens der Brandlegung erscheint die Einvernehmung des Zeugen **Pawło N.**, welcher zuletzt als Knecht bei dem **Zabereżer** Insassen **Stefan Kaduk** bedienstet war und sich sodann unbekannt wohin entfernte, nothwendig.

Derselbe wird hiemit aufgefordert, sich behufs seiner Einvernehmung beim hiesigen k. k. Untersuchungsgerichte zu melden.

Nadwórna, am 27. December 1867.

(2738) **Edykt.** (3)

Nr. 64361. C. k. sąd krajowy Lwowski niniejszem do publicznej podaje wiadomości, że z powodu podania p. Władysława Melbachowskiego de prs. 11. marca 1867 do l. 14242 o polecenie tabuli krajowej, aby sumę 2000 złr. i 1000 złr. m. k. z p. n. ze stanu biernego dożywocia dódr Horyhlady wyextabulowała, nieobecnemu w kraju p. Franciszkowi Józefowi 2. im. Darowskiemu p. adwokata Dra. Smiałowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Gregorowicza kuratorem ustanowiono i pierwszemu l. s. uchwałę extabulacyjną z dnia 23. marca 1867 do l. 14242 doręczono.

Lwów, dnia 30. listopada 1867.

(2739) **Edykt.** (3)

Nr. 70085. C. k. sąd krajowy w Lwowie niniejszém do publicznej podaje wiadomości, że w skutek prośby pana Karola księcia Jabłonowskiego jako kuratora zakładu ś. p. Stanisława hr. Skarbka, publiczna licytacya dzierzawy propinacyi i młynów w kluczu drohowyżkim powiecie Żydaczowskim, do tego zakładu należącym, na lat sześć, to jest od dnia 24. czerwca 1868 do 23. czerwca 1874 na dniu 23. stycznia 1868 o godzinie 10. zrana w tutejszym sądzie przedsięwziętą zostanie, że cenę wywołania rocznego czynszu dzierzawnego stanowić będzie kwota 11.600 złr. w. a., że przed rozpoczęciem licytacyi każdy chęć dzierzawy mający jako wadyum kwotę 1160 złr. w. a. złożyć będzie obowiązanym, że także pisemne oferty do ukończenia licytacyi przyjmowane będą, że rada administracyjna rzeczonego zakładu zastrzegła sobie przyjęcie lub odrzucenie rezultatu przedsięwziąść się mającej licytacyi, nareszcie, że bliższe warunki tej licytacyi w registraturze tego sądu, w centralnej administracyi zakładu ś. p. Stanisława hr. Skarbka we Lwowie, i w zarządzie dotyczących dóbr w Drohowyżu przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 20. grudnia 1867.

(2741) **Edykt.** (3)

Nr. 7238. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Jonasza Brandstätter, że przeciw niemu Schija Schüssel pod dniem 27. grudnia 1867 do L. 7238 cywil. wniosł prośbę o nakaz zapłaty sumy weksl. 102 złr. 40 kr. a. w. z p. n. W załatwieniu tej prośby pozwanemu Jonaszowi Brandstätter zapłacenia kwoty 102 złr. 40 kr. a. w. z p. n. w przeciągu trzech dni pod egzekucyą wekslową poleconem zostało.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Jonasza Brandstätter nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanego umocni na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata Dr. Geislera z zastępstwem adwokata Dr. Zbyszewskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy post. wekslowego przeprowadzonem będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał, i o tem c. k. sądowi obwodowemu doniósł, w ogole zaś ażeby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Rzeszów, dnia 27. grudnia 1867.

(2728) **Edykt.** (3)

Nr. 10773. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż w celu zaspokojenia wygranej przez wiedeńską kasę oszczędności przeciw spadkobiercom śp. Bazylego Pożakowskiego sumy 23625 złr. a. w. z procentami po 5% od dnia 4. czerwca 1864 bieżącemi jak i kosztami egzekucyjnemi już w ilości 37 złr. $8^1/_2$ kr. a. w. przysądzonemi tudzież dalszych kosztów egzekucyi niniejszem w ilości 20 złr. 49 kr. a. w. przyznanych w skutek wezwania c. k. sądu krajowego w Wiedniu z dnia 22. sierpnia 1865 do l. 55742 i podania dyrekcyi wiedeńskiej kasy oszczędności de praes. 23. grudnia 1865 do l. 18208 po bezskutecznym spełznięciu dwóch terminów licytacyjnych odnośnie do t. s. uchwały z dnia 17. sierpnia 1866 do l. 18205 ex 1865 rozpisuje się egzekucyjna sprzedaż dóbr Ustyanowa górna i dolna do Hieronima Pożakowskiego, Emila Choroszczakowskiego i p. Apolinarego Choroszczakowskiego w obwodzie Sanockim położonych w jednym terminie a to na dniu 3. lutego 1868 o godzinie 10. przed południem, na którym te dobra pod warunkami lżejszemi już uchwłą sądu tego z dnia 3. stycznia 1867 do l. 17656 zatwierdzonemi i w dzienniku do gazety Lwowskiej Nr. 47, 51, 53 z dnia 25. lutego, 1. marca i 4. marca już ogłoszonemi sprzedane będą.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się obie strony, dalej c. k. urząd podatkowy w miejscu, wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych mianowicie Aleksandra Fekette de Galantha, Seweryna Riedel zamężna Kurzweil, jako też i wszystkich tych, którzy po 27. kwietniu 1865 z swoimi prawami do tabuli weszli, lub którym albo wcale nie, albo nie dosyć wcześnie z jakiejkolwiekbądź przyczyny niniejsza uchwała doręczoną być nie mogła przez edykta i do rąk ustanowionego już kuratora p. adw. kraj. Dr. Regera z substytucyą p. adw. kraj. Dr. Mochnackiego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl dnia 6. listopada 1867.

(2727) **Edykt.** (3)

Nr. 13963. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż na prośbę administracyi powszechnego instytutu zaopatrzenia w Wiedniu — po bezskutecznem spełznieniu uchwałą z dnia 19. września 1867, l. 7274 na dzień 18. listopada 1867 rozpisanej licytacyi w celu zaspokojenia przez powyż rzeczoną administracyę przeciw dłużnikom hypotecznym wywalczonej i wedle Dom. 192 p. 220 n. 33 on. i 232 n. 62 on. w stanie biernym dóbr Szandrowiec zaintabulowanej wierzytelności w resztującej kwocie 2787 złr. 97 kr. a. w. z odsetkami po 5% aż do 1. marca 1864 w ilości 20 złr. 85 kr. a. w. zaległemi jako i dalej od 1. marca 1864 bieżącemi i kosztami egzekucyjnemi 25 złr. 52 kr. i obecnie w kwocie 6 złr. 25 kr a. w. przyznanemi egzekucyjna sprzedaż dóbr Szandrowiec wedle Dom. 192 p. 225 n. 19 haer, do p. Józefy Kieszkowskiej a względnie do jej masy spadkowej należących pod warunkami dnia 19. września 1867, l. 18009 w gazecie Lwowskiej w dzienniku do l. 237, 238 i 239 ogłoszonemi w jednym terminie t. j. dnia 10. lutego 1868 o godzinie 10. przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym przedsięwziąść się mająca rozpisaną zostaje z tem dołożeniem, iż dobra te na tym terminie nawet niżej ceny szacunkowej 22333 złr. 40 kr. a. w. za jaką bądź kolwiek cenę sprzedanemi będą.

O tej licytacyi zawiadamia się obie strony, jako też wszystkich wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś z miejca pobytu niewiadomych jako też i tych, którzyby po dniu 23. września 1866 do tabuli weszli, lub którymby niniejsza uchwała albo wcale albo wcześnie przed terminem licytacyjnym z jakiejkolwiekbadź przyczyny doręczoną być nie mogła, przez edykta jako też przez poprzednio już w tym celu ustanowionego kuratora p. adw. kraj. Dr. Regera z substytucyą p. adw. kraj. Dr. Kozłowskiego.

Z rady c. k. sadu obwodowego.

Przemyśl dnia 21. listopada 1867.

(2735) **Edict.** (3)

Nro. 21196. Vom k. k. Kreisgerichte wird dem abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten Hrn. **Johann Starzewski** hiemit bekannt gegeben, daß Hr. **Stefan Straszewski** unterm 21. Februar 1867 auf Grundlage der Löschungserklärung des **Johann Straszewski** ddto: 1. Februar 1867 um Löschung der ob der Realität CNr. 51 u. $53^2/_4$ und ob der Realitätshälfte CNr. $52^2/_4$ in **Stanisławów** dom. 2, pag. 51, n. 9 on., dom. 1, pag. 52, n. 5 on. und dom. 1, pag. 53, n. 3 on. für **Johann Straszewski** haftenden Wechselsumme pr. 3200 fl. angesucht hat und daß diesem Gesuche mit Beschluß vom 4. März 1867 Zahl 3221 willfahrt wurde.

Da der Wohnort des Hrn. **Johann Straszewski** nicht bekannt ist, so wird demselben der Hr. Advocat Dr. **Przybyłowski** mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. **Kwiatkowski** auf seine Gefahr und Kosten zum Curator ad actum bestellt und demselben der obangeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Stanisławów, am 9. December 1867.

(2733) **Edykt.** (2)

Nr. 5130. C. k. sąd powiatowy w Nowymtargu niniejszém wiadomo czyni, iż w Gliczarowie w wrześniu 1861 zmarł Sebastyan Jurzysta z pozostawieniem kodycylu z dnia 11. września 1861.

Ponieważ teraźniejszy pobyt syna spadkodawcy Jędrzeja Jurzysty wiadomy nie jest, przeto tegoż wzywa się, aby w przeciągu roku jednego do tego spadku się zgłosił, przeciwnie pertraktacya ta z zgłaszającemi sukcessorami i ustanowionym dla niego kuratorem Wojciechem Jurzystą przeprowadzoną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Nowytarg dnia 17. grudnia 1867.

(2730) **Kundmachung.** (3

Nro. 2149. Vom Grzymałower k. k. Bezirksgerichte wird im Sinne Beschlußes des k. k. **Tarnopoler** Kreisgerichtes vom 8. Juli 1867 Z. 7304 über den geisteskranken **Franko Czerniecki** aus **Krasne** die Curatel verhängt und für denselben **Anton Wawryniuk** als Curator bestellt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Grzymałów, am 3. November 1867.

(16) **Edict.** (1)

Nro. 23428. Vom k. k. Kreisgerichte in **Stanisławów** werden **Wolf** und **Jacob Harlig** wegen ihres unbekannten Wohnortes hiemit in Kenntniß gesetzt, daß auf Bitte der **Jente Kohn** wider dieselben auf Grund des Wechsels ddto. **Buczacz** 7. Juli 1864 die wechselrechtliche Zahlungsauflage des Wechselbetrages pr. 6000 fl. öst. W. s. N. G. erlassen und selbe dem zu ihrer Vertretung bestellten Curator Hrn. Landes-Advocaten Dr. **Rosenberg** mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. **Eminowicz** eingehändigt wurde.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanisławów, am 31. December 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.